

den bestemmende og afgørende Myndighed i alle Forvaltningen og den øvrige Driftsledelse vedrørende Spørgsmaal, en Ordning som gav disse Bestyrelser den Aktualitet og Præcision i hele Driftsledelsen, der for dem bægge vandt det trafikerende Publikums for tjente Anerkendelse — de 2 Meddirektørers Virksomhed ved de sjællandske Jærnbaners Driftsledelse var nærmest af formel Bestaffenhed, ligesom Ansættelsen af en kommitteret hos Direktøren for de jydsk-sjyenske Jærnbaner vel nærmest blev foranlediget ved Lov af 18de Februar 1881 om Køb af den østjydske Jærnbane. — Den Omstændighed, at bægge de omhandlede Bestyrelser vare baserede paa et virkelig praktist Forretningsgrundlag, derved, at den Embedsmand, i hvis Haand hele Ledelsen var lagt, stod i et saa aldeles umiddelbart personligt Forhold til sine nærmeste Medhjælpere, at den saa overordentlig vigtige, i mange Forhold unndværkelige, mundtlige Meningsubveksling kunde finde Sted ikke alene daglig, men saa godt som til enhver Tid, og uden hvilken en praktist Driftsledelse medfører store Vanskeligheder og betydeligt Tidspild, har utvivlsomt været i særdeles Grad medvirkende til det forholdsvis tilfredsstillende Resultat af Banernes Drift, der saa vel i økonomist som i administrativ Henseende opnaaedes ved de nævnte Bestyrelser.

Den nuværende Organisation danner formentlig, som allerede sagt, i sit Hovedgrundlag en Modsatning til ovennævnte Bestyrelser, idet den ikke alene standser med Sammensmeltningen paa Halvvejen derved, at den bibeholder Tvedelingen med den deraf følgende Mangel paa Ensartethed i forfællige Administrationsforhold, i Form af to saakaldte Linieforvaltninger, men navnlig derved, at den indfører en hel ny Tvedeling, idet den henlægger Behandlingen og Afgørelsen af en Del Sager, hvis Art og Mængde endog er temmelig svævende, til en ny Institution, Centralforvaltningen, medens Behandlingen og rimeligvis ogsaa Afgørelsen af en Del andre Sager, ligeledes i ubestemt

Omfang, er forbleven hos de to Linieforvaltninger, eller rettere hos disse Forvaltningers enkelte Medlemmer. Den foretagne Principforandring i Administrationen kan i kort Begreb, figurlig talt, udtrykkes saaledes: Man har bortskaaet Hovederne fra de to tidligere Bestyrelser og ladet de hovedløse Kropper blive staaende i deres tidligere Stilling med en vis ubestemt Selvstændighed for hvert enkelt Lem, medens man derpaa har anbragt et nyt Fælleshoved paa en ny kolossal Krop, hvis store Dimensioner og udviklede Mechanisme nødvendigvis gør alle dens Funktioner tunge og langsomme, hvorved det nuværende Administrationsapparat, om det end er nok saagenialt opfundet, nok saa videnskabelig rigtig i sin Konstruktion, og nok saa dygtig iværksat, desuagiet maa anses for upraktist i sin Form og hele Virkemaade, ligesom det logist og følgerigtig, som et Produkt af et mere teoretist end praktist Princip, maa føre til mindre tilfredsstillende Resultater, saa vel i økonomist som i administrativ Henseende end de tidligere Bestyrelser, hvis hele Organisation var udviklet — maasse mindre systematist — paa et rent praktist forretningsmæssigt Grundlag.

Flertallet maa derfor bestemt fraraade at opretholde, med eller uden den i § 1 foreslaaede Modifikation, det nuværende Administrationsystem, saa meget mere som det i 1887 forandrede Organisationsgrundlag fuldt ud har bestaaet sin Prøve saa vel herhjemme som i vore Nabolande, og næppe i nogen Henseende staar tilbage for det ny. Flertallet nævner heller ikke den ringeste Tvivl om, at en virkelig Fællesbestyrelse for hele Statsbanenettet, opbygget paa dette Grundlag — med Bortkastelse af alle unødvendige Mellemled — vil være i Stand til at løse sin store og vigtige Opgave paa en i alle Henseender fyldestgørende Maade. Man har derfor fremsat det i Ændringsforslaget §§ 1—5 angivne Organisationsforslag, der i alle sine Hovedtræk hviler paa det samme Grundlag som det, der forhen i en Menneftaalder vandt for tjent Anerkendelse